

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.308/2019/4. szám

A Szegedi Ítéltábla **személyesen eljáró** felperesnek - **(jogtanácsos neve)** kamarai jogtanácsos által képviselt **Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal** alperes ellen közhatalom gyakorlásával okozott személyiségvédelmi igény érvényesítése iránti perben a Kecskeméti Törvényszék 2019. március 8. napján kelt 8.P.21.033/2018/17. számú ítélete ellen a felperes 20. sorszám alatt benyújtott fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben**, az alábbiak szerint **megváltoztatja**.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200 000 (kettőszázezer) Ft-ot.

A felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 12 200 (tizenkettőezer-kettőszáz) Ft-ra, az államnak fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 18 000 (tizennyolcezer) Ft-ra leszállítja.

Megállapítja, hogy 12 000 (tizenkettőezer) Ft elsőfokú eljárási illetéket az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 5000 (ötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak az állami adóhatóság felhívására 24 000 (huszonnégyezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Megállapítja, hogy 16 000 (tizenhatezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam visel.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes gyermeke 2012. augusztus 16. napján kapta meg a 15 hónapos korban esedékes MMR kötelező védőoltást, valamint a nem kötelező Prevenar 13 oltást, amelyet követően fiatalkori reumás ízületi gyulladás betegsége alakult ki. A kórházi kezelése 2013. október 30. napjáig tartott, amelyre tekintettel 18 hónapos korában nem adták be részére az akkor esedékes DPT + IPV + Hib védőoltást.

A felperes 2014. április 1. napján az elmaradt védőoltás, majd 2015. január 19. napján a további kötelező védőoltások alóli mentesítés iránti kérelmet terjesztett elő, amelyet az alperes **(település 1. neve)**i Járási Hivatala Népegészségügyi Osztálya **(település 2. neve)**i Kirendeltsége a 2015. május 11. napján kelt BK-08R/005/00274-10/2015. számú végzése I. részében elutasított. Tájékoztatta a felperest, a végzés ellen önálló fellebbezésnek nincs helye, az csak a határozat, ennek hiányában az eljárást megszüntető végzés elleni fellebbezésben támadható. A végzéssel szemben a felperes 2015. június 11. napján terjesztett elő fellebbezést, amelyet illetően az alperes **(település 1. neve)**i Járási Hivatala Népegészségügyi Osztálya **(település 2. neve)**i Kirendeltsége a 2015. június 17. napján kelt BK-08R/005/00274-14/2015. szám alatt arról adott tájékoztatást, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. (továbbiakban: Ket.) 98. §-a értelmében a fenti végzés ellen fellebbezéssel nem élhet, azt az érdemi döntés ellen teheti meg. A felperes által kezdeményezett ügyészi felhívást követően az alperes Népegészségügyi Főosztály Járványügyi Osztálya a 2015. július 29. napján kelt BKR/001/01791-2/2015. számú végzésével az alperes **(település 1. neve)**i Járási Hivatala Népegészségügyi Osztálya **(település 2. neve)**i Kirendeltsége BK-08R/005/274-10/2015. számú végzése I. számú részét megsemmisítette, az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására, érdemi határozat meghozatalára utasította, és elrendelte a törvénysértő döntés végrehajtásának azonnali felfüggesztését. Határozatának indokolásában utalt az ügyészi felhívásra, amely szerint a védőoltás alóli mentesítés kérdésében jogorvoslati jogot biztosító határozatban kell dönten. A megismételt eljárás során az alperes **(település 1. neve)**i Járási Hivatala Népegészségügyi Osztálya **(település 2. neve)**i Kirendeltsége a 2015. augusztus 19. napján kelt BK-08R/005/00274-26/2015. számú határozatával az elmaradt védőoltás, valamint a további kötelező védőoltások alóli mentesség iránt benyújtott kérelmet elutasította. A határozatot az alperes Népegészségügyi Főosztálya a 2015. október 14. napján kelt BKR/001/02194-2/2015. számú határozatával helybenhagyta. A felperes 2015. augusztus 7. napján a gyermeke életkorhoz kötött kötelező védőoltások alóli végleges mentesítése iránt újabb kérelmet nyújtott be, amelyet az alperes **(település 1. neve)**i Járási Hivatala Népegészségügyi Osztálya **(település 2. neve)**i Kirendeltsége a 2015. augusztus 27. napján kelt BK-08R/005/00274-27/2015. számú határozatával elutasított. A határozatot az alperes Népegészségügyi Főosztálya a 2015. október 15. napján kelt BKR/001/02194-3/2015. számú határozatával helybenhagyta.

A felperes gyermeke háziorvosának megkeresésére az alperes Népegészségügyi Főosztály Járványügyi Osztálya 2015. május 4. napján BKR/001/01100-2/2015. számon szakmai állásfoglalást adott ki, amely szerint a védőoltások indokolatlan elmaradása veszélyeztetheti az egyént és a közösséget. Kérte a háziorvost, amennyiben tudomása van arról, hogy a felperes gyermeke közösségbe jár, értesítse erről az illetékes Járási Hivatal Népegészségügyi Osztályát a szükséges intézkedés megtétele érdekében.

Az alperes **(település 1. neve)**i Járási Hivatala Népegészségügyi Osztálya **(település 2. neve)**i Kirendeltsége a 2015. május 14. napján kelt BK-08R/005/02779-3/2015. számú határozatával felhívta a **(település 2. neve)**i Napköziotthonos Óvoda Bercsényi Utcai Óvoda tagintézmény intézményorvosát, **(orvos neve)-t**, hogy az általa ellátott gyermekközösségbe felvételre került gyermekek életkor szerint esedékessé vált oltásának megtörténtét ellenőrizze. A határozat indokolása tartalmazza, a felperes gyermeke az életkorhoz kötött kötelező, 18 hónapos kori DPT + IPV + Hib védőoltásban nem részesült, továbbá, hogy tudomására jutott a gyermek óvodai felvétele. Idézi a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 03.) NM rendelet 16. § (3) bekezdés c) pontja alapján kiadott Védőoltási Módszertani Levél VI. fejezet F.) pontját, amely előírja, hogy gyermekközösségbe, továbbá alsó- és középfokú oktatási intézménybe csak az előírt oltásokkal rendelkező gyermekek

vehetők fel. Ezt követően **(orvos neve)** a 2015. május 18. napján kelt levelében kérte a **(település 2. neve)**i Napköziotthonos Óvoda intézményvezetőjét, hogy hatásköréből adódóan járjon el. Utalt arra, amennyiben a védőoltás beadása a felperes gyermeke részére nem történt meg, a szülő azt igazolni nem tudja, a gyermekközösség egészét veszélyeztetve oda nem vehető fel. Az óvoda intézményvezetőjének levelére válaszul a felperes gyermekének háziorvosa a 2015. június 2. napján kelt levelében arról adott tájékoztatást, hogy mivel az oltást az előírásoknak megfelelően pótolni nem tudták, a gyermek nem látogathatja az óvodai közösséget, és kérte a gyermek közösségből való kiemelését, amíg a kötelező védőoltást nem pótolják. Az óvoda intézményvezetője 2015. június 3. napján értesítette a felperest arról, az óvodának csak abban az esetben van lehetősége fogadni a gyermeket, ha házi gyermekorvosától aktuális igazolást hoz arról, hogy óvodai közösségbe járhat.

A felperes 2015. június 9. napján a gyermekét óvodába vitte a megjelölt igazolás nélkül. Az óvoda intézményvezetője ugyanezen a napon tájékoztatta - többek között - az alperes **(település 2. neve)**i Járási Hivatal Gyámhivatalát arról, a felperes a korábbi értesítés ellenére az oltásra vonatkozó igazolás nélkül hozta gyermekét óvodába. Erre tekintettel az alperes **(település 2. neve)**i Járási Hivatala Hatósági és Gyámügyi Osztálya a 2015. június 16. napján kelt BK-07C/003/616-3/2015. számú végzésével hivatalból védelembevételi eljárást indított. Az alperes **(település 1. neve)**i Járási Hivatala Népegészségügyi Osztálya **(település 2. neve)**i Kirendeltsége a 2015. szeptember 14. napján kelt BK-08R/005/04615-2/2015. számú iratában tájékoztatást adott a védőoltás elmaradása miatti veszélyeztetettség kérdéséről érintő megkeresés alapján a védelembevételi eljárásba bevont **(intézmény neve)** Szociális és Gyermekvédelmi Intézmény Gyermekjóléti Szolgálatának, amely tartalmazza, a felperes a gyermeke védőoltásai tekintetében végleges mentességet kérvényezett, a gyermek védőoltás alóli mentesítése jogszerűtlen lenne a mentességi feltételek hiányában, oltatlansága veszélyt jelent a környezetére, és saját magára is. Az alperes **(település 1. neve)**i Járási Hivatala Népegészségügyi Osztálya **(település 2. neve)**i Kirendeltsége a védelembevételi eljárást folytató Kecskeméti Járási Hivatal Gyámügyi Osztályának megkeresésére megküldte a védőoltás alóli mentesítés iránti kérelmet elutasító elsőfokú határozatokat, azokat az átiratban a BK-08R/005/0274/2015. számú „aktájának folyamatban lévő ügyiratai”-ként megjelölve. A védelembevételi eljárás során a 2015. október 14. napján megtartott meghallgatáson a **(intézmény neve)** Szociális és Gyermekvédelmi Intézmény Gyermekjóléti Szolgálatának családgondozója a védőoltás alóli mentesítési eljárás jogerős befejezésének hiányára tekintettel kérte az eljárás megszüntetését, amelyet követően az alperes Kecskeméti Járási Hivatal Gyámügyi Osztálya a 2015. október 20. napján kelt BK-05C/005/2784-13/2015. számú végzésével a védelembevételi eljárást megszüntette, és felhívta a Gyermekjóléti Szolgálatot, hogy a felperes gyermeke gondozását a továbbiakban alapellátás keretében lássa el, és indokolt esetben a szükséges gyermekvédelmi intézkedést kezdeményezze.

A felperes módosított és pontosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 500000 Ft sérelemdíj megfizetésére, és elégtétel adására az alperes által értesített szervek, személyek arról való tájékoztatásával, hogy a határozat jogszabálysértően tartalmazott olyan utalást, miszerint a kötelező védőoltásokkal nem rendelkező gyermekek közösségbe nem vehetők fel, és a hatályos magyar jogszabályok alapján a kötelező védőoltással nem rendelkező gyermekek a közösségből nem zárhatók ki. Az alperes alábbi intézkedéseit és határozatait tekintette jogsértőnek:

1.) Az alperes **(település 1. neve)**i Járási Hivatala Népegészségügyi Osztálya **(település 2. neve)**i Kirendeltsége BK-08R/005/002274/14/15. számú végzésével szemben Ket. 98. § (3) bekezdés c) pontját megsértve nem biztosított fellebbezési jogot.

2.) A BK-08R/005/002274/14/2015. számú tájékoztatás, mert jogorvoslati kérelmét a Ket. 102. § (5) bekezdése ellenére nem terjesztette fel az annak elbírálására jogosult másodfokú hatósághoz.

3.) BK-08R/005/02779-3/2015. számú határozat rendelkező része és indokolása nincs összhangban. A határozattal ugyanis az alperes hatósága általános ellenőrzést írt elő az óvodaorvos számára a gyermekek életkor szerint esedékessé vált oltása megtörténtének ellenőrzésére, az indokolás azonban kifejezetten a gyermekére vonatkozó megállapításokat tartalmaz. Idézi a jogszabálynak nem minősülő OEK Módszertani Levelének szövegét, megtevéstve ezzel a végrehajtó szerveket, amelynek következtében a gyermekét megpróbálták kizárni a közösségből, s miután orvosi igazolás nélkül vitte a gyermekét továbbra is óvodába, kezdeményezték a védelembé vételi eljárást.

4-5.) Az alperes szerve a BK-08R/005/04615-2/2015. és BK-08R/005/04698-2/2015. számú intézkedéseivel a gyermeke védőoltások alóli mentesítési kérelmét elutasító határozatokat úgy küldte meg a védelembé vételi eljárást folytató hatóságnak, hogy nem tájékoztatta arról, a határozatok nem jogerősek, mert az eljárás az általa előterjesztett jogorvoslati kérelmek folytán még folyamatban van. Amikor a **(intézmény neve)** Szociális és Gyermekvédelmi Intézmény Gyermekjóléti Szolgálatának családgondozója telefonos megkeresésre tudomást szerzett arról, hogy a mentesítési eljárás még folyamatban van, azonnal kezdeményezte a védelembé vételi eljárás megszüntetését.

6.) Az alperes Népegészségügyi Főosztály Járványügyi Osztálya BKR/001/01100-2/2015. számú állásfoglalása konkrét felszólítást tartalmaz a gyermek intézményből való kizárására az oltatlansága miatt annak ellenére, hogy mentesítési eljárás folyamatban volt.

Állítása szerint az alperes fentiekben írt intézkedései következtében sérült a jogorvoslathoz, a tisztességes eljáráshoz, az emberi méltósághoz, a családi élet háborítatlanságához, a lelki egészséghez és a jóhírnévhez fűződő személyiségi joga. Utóbbi jogsértés álláspontja szerint azáltal valósult meg, hogy az alperes valós tényeket hamis színben tüntetett fel, nevezetesen elhallgatta azt a körülményt, hogy a gyermeke a korábbi oltás után súlyos egészségromlást szenvedett el, amelyre tekintettel az általa kezdeményezett mentesítési eljárás még folyamatban volt a sérelmezett tájékoztatások adásának időpontjában. Az alperes jogsértő tájékoztatása, magatartása következtében több hónapos meghurcoltatáson esett át, emiatt, valamint a jogellenes kényszeroltástól való félelem miatt álmatlan éjszakái voltak. Az alperes jogsértő magatartásának a következménye volt, hogy az intézkedő szervek a lakásán megjelentek, velük együttműködésre kényszerült, amelyek következtében sérült a személyes szabadsága, magánélete és a magánlakása. Azt pedig, hogy az alperes tájékoztatásának hatására megkísérelték a gyermeke óvodából való kizárását, hátrányos megkülönböztetésként értékelte.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. A BK-08R/005/0274-10/2015. számú határozat kapcsán hivatkozott arra, hogy jogértelmezési tévedése nem volt kirívóan súlyos, ezáltal felróható, másrészt az ügyészi felhívásnak eleget tett, a felperes panaszát orvosolták. Kiemelte, a BK-08R/005/02779-3/2015. számú határozata nem jogellenes, a felperes által előadottakat nem az alperes, hanem az óvoda illetve a háziorvos írta elő, az oktatási intézmény jogértelmezéséért, intézkedéséért, a házirendben előírt orvosi igazolás benyújtási kötelezettségéért az alperes nem tehető felelőssé. Hangsúlyozta, a keresetlevél 4-5. pontjában közölt tájékoztatás rögzíti, hogy a folyamatban lévő eljárásra vonatkozik. Állította, módszeres félretájékoztatás a részéről nem történt, a Gyermekjóléti Szolgálat eljárását sem az alperes kezdeményezte. Mindezekre tekintettel véleménye szerint a felperes személyiségi jogait nem sértette meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak 36 000 Ft eljárási illetéket és az alperesnek 40 000 Ft perköltséget. Határozatának indokolása szerint a 2015. május 11. napján kelt BK-08R/005/00274-10/2015. számú végzés jogsértése rendes jogorvoslattal orvosolható volt, a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban biztosított volt a fellebbezési jog. Megállapította, a felperes többek között már a 2014.

december 19. napján kelt levélben is tájékoztatást kapott arról, hogy a mentesítés indokoltságát alátámasztó orvosi szakvéleményt csatolnia kell, ugyanakkor többszöri felhívás, tájékoztatás és meghosszabbított határidő alatt sem tett ennek eleget, szemben a kezelőorvos és a házi orvos véleményével, amelyek szerint a védőoltásnak kontraindikációja nincs. Rámutatott, a fellebbezés kizárása mellett a „kényszeroltás” előtti jogorvoslat biztosított volt, mivel a tájékoztatás szerint az eljárást megszüntető végzés elleni fellebbezésben támadható a döntés. Álláspontja szerint a 2015. május 14. napján kelt BK-08R/005/02779-3/2015. határozat tartalmából nem vonható le az a következtetés, hogy az megtevesztő, azt a látszatot keltené, hogy a hatályos jogszabályok szerint a gyermek nem járhat közösségbe, és ez a szándékosan megtevesztő tartalom eredményezte volna a további eljárásokat. Kiemelte, a határozat rendelkező része egyértelmű, félreértésre nem ad okot, az intézmény orvosának a gyermekközösségbe már felvételre került gyermekek életkor szerint esedékessé vált oltásainak megtörténtét kellett ellenőriznie, így az összhangban áll az indokolással. Nem találta megállapíthatónak a közvetlen oksági kapcsolatot az intézményi orvos, illetve az intézményvezető által fogatosított eljárás és az alperes közhatalmi tevékenysége között. Megjegyezte, a Gyermekjóléti Szolgálat eljárása a házi gyermekorvos kezdeményezésére indult 2015. júniusában. A 2015. szeptember 14. napján kelt BK-08R/005/04615-2/2015. számú tájékoztatással kapcsolatban kifejtette, nem szubjektív véleményt, hanem objektív adatokat tartalmaz, részletesen ismerteti az oltatlanság veszélyeit, és az előzmények után fogalmaz összefoglalásként feltételes módban. A tényszerű és szakmai hivatkozást tartalmazó tájékoztatás sem közvetlenül, sem közvetve nem sérti a felperes nevesített személyiségi jogait. A 2015. szeptember 15. napján kelt BK-08R/005/4698-2/2015. számú átirattal kapcsolatban kiemelte, az rögzíti, hogy folyamatban lévő ügy iratának megküldésére került sor, tanú 3, a **(intézmény neve)** Gyermekjóléti Szolgálat szakmai vezetője pedig tanúvallomásában elmondta, a szeptember 2-i bejegyzés tartalmazza, hogy a mentesítési eljárás folyamatban van. A 2015. május 4. napján kelt BKR/001-01100-2/2015. számú szakmai állásfoglalással kapcsolatban álláspontja szerint félretájékoztatásra utaló jogellenes vagy felróható tartalom nem állapítható meg. Utalt arra, a felperes nem is jelölte meg, hogy mely tartalom valósít meg jogszabályi hivatkozásba burkolt információt arról, hogy a felperes gyermeke közösségbe nem mehet. Mindezek alapján úgy ítélte meg, az alperes alkalmazottai az eljárási cselekményeket nem visszaélésszerűen, a felperes személyiségi jogai sérelmére alkalmas módon gyakorolták, mely következtében a keresete alaptalan.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet keresete szerinti megváltoztatását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte az eljáró bíróság kizárása mellett. Sérelmezte, az elsőfokú bíróság a jegyzőkönyvet nem folyamatos felvétel útján készítette, az nem pontosan tartalmazza a tárgyaláson elhangzottakat, a 2019. január 8. napján tartott tárgyalásról készült jegyzőkönyv kijavítása iránti kérelmét tévesen utasította el az elsőfokú bíróság elkésztettség miatt. Hivatkozott arra, az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 114. §-ában foglaltakat, mivel az eljárási kifogását figyelmen kívül hagyta, és annak okát sem a tárgyaláson, sem az ítéletben nem adta. Kifogásolta, az elsőfokú bíróság a tárgyalás felfüggesztése iránti kérelméről kifejezetten nem határozott, a kérelme elutasítását az ítéletben sem indokolta. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság azzal is elmulasztotta az indokolási kötelezettségét, hogy nem jelölte meg **(tanú neve)** tanúkénti meghallgatása mellőzésének indokát. Kifejtette, az elsőfokú bíróság hiányosan, egyoldalúan állapította meg a tényállást, a bizonyítékokat tévesen értékelte, illetve egyes bizonyítékokat jogsértően hagyott figyelmen kívül. Rámutatott, a 2015. május 11. napján kelt BK-08R/005/00274-10/2015. számú végzés jogsértése nem volt rendes jogorvoslattal elhárítható, mivel az ügyészség törvényességi felügyelete során gyakorolt felhívás annak nem tekinthető. Részletesen kifejtett érvei szerint nem terheli mulasztás a mentesítési eljárásban. Hivatkozott arra, a 2015. május 14. napján kelt BK-08R/005/02779-3/2015. számú határozat esetében a Védőoltási Módszertani Levelet érintő rész

esetében az ügyészség megállapította a tartalom jogellenességét. Megítélése szerint az irat megtévesztő jellegét tanú 1 és dr. tanú 2 tanúk vallomása is igazolja, ugyanis azt adták elő, hogy ezen határozattal az alperes lényegében kizárta a gyermekét a közösségből. Változatlan álláspontja szerint a 2015. szeptember 14. napján kelt BK-08R/005/04615-2/2015. számú tájékoztatás jogellenes, mert abban nem szerepel, hogy a mentesítési eljárás folyamatban van, annak befejezéséig a gyermek oltottsága nem tisztázott, továbbá nem valós az az állítása, hogy a védőoltások alóli mentesítés jogszerűtlen lenne, ugyanis a közigazgatási perben készült szakértői vélemények alapján a hátralévő négy kötelező oltás közül kettő tekintetében a mentesítés jogi feltételei fennállnak. Hivatkozott arra, a tájékoztatás a védelembe vételi eljárást befolyásolta, és az alperes tudta, hogy amennyiben a mentesítési eljárás lezáratlansága helyett csak arról nyilatkozik, hogy az jogellenes lenne, és a gyermek veszélyeztetéséről foglalt állást, a Gyermekjóléti Szolgálat kényszerintézkedést fog kezdeményezni vele szemben, amelyeket meg is tett. Hangsúlyozta, az alperes a 2015. szeptember 15. napján kelt BK-08R/005/04698-2/2015. számú átiratában sem adott teljes körű tájékoztatást a mentesítési eljárás aktuális állapotáról, amely azt igazolja, hogy „ismételten és módszeresen igyekezett az objektív tényeket nem teljes körűen” az őt megkereső szervek tudomására hozni. A 2015. május 4. napján kelt BKR/001-01100-2/2015. számú szakmai állásfoglalással kapcsolatban rámutatott, a 2019. január 8. napján tartott tárgyalásra tett észrevételeiben indokát adta, hogy az miért jogszabálysértő. Hangsúlyozta, a jogszabálysértő tájékoztatással okozati összefüggésben hónapokig tartó hatósági eljárásnak volt kitéve, amely során a megjelölt személyiségi jogai sérültek, az eljárás testileg, lelkileg megviselte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult annak helyes indokaira figyelemmel.

A fellebbezés **részben alapos.**

A fellebbezés kapcsán az ítéletábra mindenekelőtt rámutat arra, az elsőfokú eljárásban nem történt olyan, az ügy érdemét érintő lényeges eljárási szabálysértés, amely az elsőfokú eljárás megismétlését és ennek érdekében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését tenné szükségessé.

Tény, hogy az elsőfokú bíróság a felperes tárgyalás felfüggesztése iránti kérelméről alakszerű határozatot nem hozott. Abból, hogy a tárgyalást nem függesztette fel, az a következtetés vonható le, hogy a kérelmet megalapozatlannak találta, tény az is, hogy ennek ítéletében sem adta indokát. Figyelemmel azonban arra, hogy a felperes kérelme a másodfokú eljárásban is előterjeszthető, az eljárási szabálysértés a per érdemi döntésére nem hatott ki, az a másodfokú eljárásban is orvosolható, ezért az 1/2014. (VI. 30.) PK vélemény 1. pontjára figyelemmel az ítélet hatályon kívül helyezése nem indokolt. A felperes a másodfokú eljárásban azonban már nem kérte a tárgyalás felfüggesztését.

Alaptalan a felperesnek a jelen ügyben alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (továbbiakban: Pp.) 221. §-ában írt indokolási kötelezettség megsértésére való hivatkozása. Álláspontjával ellentétben ugyanis az elsőfokú bíróság indokát adta annak, mi alapján nem tekintette megállapíthatónak a jogsértést. Az, hogy a felperes az indokokat nem tartja kielégítőnek vagy meggyőzőnek, nem jelenti a Pp. 221. §-ának megsértését, a jogi indoklás helytállósága az ügy érdemére tartozó kérdés. Tény, az elsőfokú bíróság nem indokolta a további tanú meghallgatásának mellőzését, azonban az ítéletábra - alkalmazva a már hivatkozott PK vélemény 1. pontjában foglaltakat - szükségtelennek látta emiatt az ítélet hatályon kívül helyezését, mivel a megalapozott döntéshez minden tény, adat rendelkezésre állt, a további tanú meghallgatása szükségtelen volt,

mivel köztudomású tényként lehetett elfogadni a személyiségi jogot sértő eljárás felperesre gyakorolt hatását.

Az elsőfokú bíróság az eljárás szabálytalansága miatti kifogást figyelmen kívül hagyta, amelyet valóban nem indokolt meg. A Pp. azonban nem írja elő a tárgyalás anyagának folyamatos hangfelvétel útján való rögzítését, ezért a felperes alaptalanul sérelmezte ennek hiányát. Ugyancsak figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság a szó szerinti jegyzőkönyvezés kérelme mellőzését, amelynek szintén nem adta indokát. Ennek elmulasztása az ügy érdemére azonban nem hatott ki.

Helytálló a tekintetben a felperes fellebbezési érvelése, hogy a jegyzőkönyv kijavítása iránti kérelme nem késett el. A Pp. 118. § (3) bekezdése a hangfelvétel útján készült jegyzőkönyv módosítására vagy kiegészítésére irányuló kérelem előterjesztését határidőhöz köti. A határidő eltérő attól függően, hogy az utóbb leírt jegyzőkönyvet a kérelmező fél részére kézbesíteni kell-e vagy sem. Ha a törvény a kézbesítést előírja, a határidő a kézbesítéstől számított 8 nap, e feltétel hiányában pedig az eljárási cselekménytől számított 15 nap. A perbeli esetben nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely előírta volna, hogy a tárgyalásról készült jegyzőkönyvet a bíróságnak a tárgyaláson jelenlévő felperes részére kézbesítenie kellett volna, ezért a kérelme előterjesztésére annak kézbesítésétől 2019. január 8. napjától a tárgyalás időpontjától számított 15 nap állt rendelkezésre. Ehhez képest a felperes postai úton előterjesztett kérelme 2019. január 24-én határidőben érkezett. Mindennek azonban nincs jelentősége, hiszen az elsőfokú bíróság a kérelmet érdemben is elbírálta 16. sorszámú végzésével. Tény, hogy e végzés nem tartalmaz tájékoztatást a jogorvoslati lehetőséggel kapcsolatban, azonban a kijavítás iránti kérelmet elutasító végzéssel szemben a Pp. 233. § (3) bekezdés b) pontja alapján fellebbezésnek nincs helye, mely következtében a tájékoztatás hiányának nincs jelentősége. Megjegyzi egyebekben az ítélet tábla, a felperes által megjelölt tartalom szerepeltetése sem eredményezett volna eltérő döntést.

Nem volt szükséges vizsgálni, hogy az elsőfokon eljáró bíró esetében kizárási ok áll-e fenn, mivel - a későbbiekben indokoltakra tekintettel - az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem volt ok, az ítélet tábla az ügy érdemében döntött. Erre tekintettel csupán megjegyzi, az esetleges eljárási szabálysértések önmagukban az eljáró bíró kizárását nem alapozzák meg.

Az ügy érdemét illetően az ítélet tábla álláspontja a következő:

A felperes személyiségi jogai sérelmét az alperes közhatalom gyakorlása során kifejtett tevékenységére alapítja, ezért a sérelemdíj iránti igények elbírálása során vizsgálendő a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (továbbiakban: Ptk.) 2:52. §-ában, 6:519. §-ában és 6:548. §-ában írt feltételek fennállta. A Ptk. 2:42. §-a általános jelleggel védi a személyiségi jogokat. Kimondja, akit személyiségi jogában sértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért (Ptk. 2:52. § (1) bekezdés). A (2) bekezdés szerint a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A kártérítési felelősség általános szabályát a Ptk. 6:519. §-a fogalmazza meg, eszerint aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy magatartása nem volt felróható. A Ptk. 6:548. § (1) bekezdése értelmében a közigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség speciális feltétele, hogy a kár rendes jogorvoslással, továbbá közigazgatási perben nem volt elhárítható. A Ptk. 6:520. §-a szerint minden károkozás jogellenes, az ott megjelölt kivételekkel. Ilyen kivételnek tekintendő a jogszabály által megengedett magatartással okozott kár

(Ptk. 6:520. § d) pont). Lényeges továbbá, hogy a jogalkalmazó szervek felelősségét csak kirívóan súlyos jogalkalmazási, jogértelmezési tévedés alapozhatja meg (BDT2004. 1028., BDT2008. 1817).

A fél személyiségi joga megsértésének megállapítására eljárási vagy anyagi jogszabálysértés csak akkor adhat alapot, ha azt a személyiségének lényegét alkotó ismérvek miatt követik el (haszonlóan Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.20.509/2007/4.). A tisztességes eljáráshoz való jog és annak részelemei eljárási alapjogok, amelynek megsértése - bizonyos többletkövetelmények teljesülése esetén - eredményezheti egyúttal valamely személyiségi jog sérelmét is. Ilyen többlettényállási elem nélküli eljárási szabálysértések esetén a felet általában ügyfélként és nem személyiségi jogi sérelem megállapítására is alapot adó jelleggel, a személy ellen irányuló közvetlen támadás formájában éri sérelem, vagyis az eljárási szabálysértések háttérében nem a fél személyiségének lényegét alkotó ismérvek állnak (EBH2007. 1598., BH2008. 12., Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.20.106/2009/4., Kúria Pfv.IV.20.766/2016/5.). A személyiségi jogok viszont a személyiség lényegi elemeinek a személy egyediségét, azonosságtudatát, környezetének értéktételét meghatározó tulajdonságainak és külső megnyilvánulásainak védelmét szolgálják, és az ember személyiségéhez tapadnak. A különböző jogszabályokban az eljárások résztvevői számára biztosított eljárási jogok nem ilyen jellegűek, ezért nem minősülnek egyben személyiségi jogoknak (BDT2016. 3507., BDT2015. 3337.). Miután a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog megsértése nem jár szükségképpen az eljárásban résztvevő személyiségének sérelmével, az nem sorolható a személyiségi jogok körébe, ezért ilyen jellegű jogsértés nem állapítható meg.

Mindezek előre bocsátása után a keresetben megjelölt egyes alperesi eljárási cselekményeket illetően a következők állapíthatók meg:

1.-2.

Az alperes nem vitatta, hogy megsértette a Ket. 98. § (1) bekezdését azzal, hogy nem biztosított jogorvoslatot a védőoltás alóli mentesítés iránti kérelmet elutasító döntéssel szemben. Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. (továbbiakban: Eütv.) 58. § (3) és (7) bekezdéséből következően a védőoltás mentesítése alóli eljárás és a védőoltás elrendelése külön közigazgatási eljárások, így a védőoltás alóli mentesítés iránti kérelemről hozott döntéssel mint az ügy érdemében hozott döntéssel szemben fellebbezésnek van helye. Ezáltal sérült a jogorvoslathoz való jog mint az Alaptörvényen alapuló alapvető jog, de az nem kapcsolódik az emberi minőség, személyiség lényegéhez, nem vezethető le az emberi méltósághoz való alapjogból, nem a személyiség értékmínőségének része, ezért nem minősül személyiségi jognak, annak sérelme személyiségi jogsértést nem eredményez (BH 2000. 440., Kúria Pfv.IV.20.829/2015/4., Pfv.IV.20.238/2017/5.). Önmagában tehát a jogorvoslathoz való alapjognak a közigazgatási eljárási szabályok megsértésén alapuló sérelme nem alapoz meg személyiségvédelmi igényt csak akkor, ha amiatt, vele okozati összefüggésben sérül a felperes valamely személyiségi joga. Egyetért az ítélőtábla a felperesnek azzal az álláspontjával, hogy a jogorvoslati lehetőség biztosításának a hiánya kirívóan súlyos eljárási szabálysértés, azaz alperes magatartása felróható, ugyanakkor nem találta megállapíthatónak a felperes által megjelölt személyiségi jogok megsértését. Önmagában ez nem alkalmas az emberi méltóság alapjoga megsértésére, a felperes nem hivatkozott további olyan tényre, körülményre, ami emberi méltóságát sértő, lealázó helyzetként lenne értékelhető, a jogorvoslati lehetőség biztosításának a hiánya ilyennek nem minősíthető. Emellett a családi élet háborítatlanságához, és a lelki egészséghez fűződő személyiségi joga sem sérülhetett, mivel a jogsértés rövid időn belül orvoslásra került a határozat megsemmisítésével, mely időtartamon belül az Eütv. 58. § (7) bekezdése szerinti eljárás nem indult meg, ezért nem alakulhatott ki önmagában emiatt az oltás későbbi beadása miatti lelki, pszichikai, a családi életet is érintő megterhelés. Ezt támasztja alá,

hogy maga a felperes nyilatkozott akként fellebbezésében, önmagában e jogsértés miatt nem kezdeményezett volna polgári peres eljárást.

5. - 6.

Alaptalan a felperes azon fellebbezési érvelése, hogy a védelembe vételi eljárás során a **(intézmény neve)** Szociális és Gyermekvédelmi Intézmény Gyermekvédelmi Szolgálat megkeresésére adott tájékoztatás jogszabálysértő lenne. A megkeresés pontos tartalma nem ismert, ugyanakkor a tájékoztatás első bekezdésében írtakból kitűnően az arra irányult, hogy a felperes gyermeke veszélyezteti-e a környezetét, valamint ő maga veszélynek van-e kitéve az ismétlődő védőoltás elmaradása következtében, az alperes a tájékoztatásban az ezzel kapcsolatos álláspontját fejtette ki. A tájékoztatásban szerepel, hogy a felperes a védőoltások alóli mentességet kérvényezett, amellyel kapcsolatban nincs olyan utalás, amelyből azt a következtetést lehetne levonni, hogy ez az eljárás már jogerősen befejeződött, a tájékoztatás összefoglalása is csak feltételes módban fogalmaz a mentesítést érintően.

Egyetért az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, miszerint a védelembe vételi eljárást folytató Kecskeméti Járási Hivatal Gyámügyi Osztályának megkeresésére történt iratmegküldés átiratából megállapítható, hogy a védőoltás alóli mentesítési eljárások még jogerősen nem fejeződtek be, mivel az a „folyamatban lévő ügyiratait” szövegezést tartalmazza. Nem kellett ezért külön feltüntetni azt, hogy a megküldött határozatok még nem emelkedtek jogerőre.

6.

Ugyancsak alaptalan a felperesnek az a hivatkozása, hogy az alperes Népegészségügyi Főosztályának BKR/001/01100-2/2015. számú szakmai állásfoglalása jogsértő. Az a háziorvos megkeresésére készült, a védőoltások indokolatlan elmaradásának következményét általános jelleggel fogalmazza meg, nem tartalmaz felhívást a háziorvos felé az illetékes Járási Hivatal Népegészségügyi Osztályának értesítésén túlmenően további intézkedés megtételére, abból nem következik olyan intézkedési kötelezettség, hogy a háziorvosnak a gyermeket a közösségből ki kellene zárnia.

3.

Helytállóan hivatkozott ugyanakkor a felperes arra, hogy az alperes **(település 1. neve)**i Járási Hivatala Népegészségügyi Osztálya **(település 2. neve)**i Kirendeltségének BK-08R/005/02779-3/2015. számú határozatával összefüggésben személyiségi jogai sérültek. A határozat rendelkező része általános jellegű felhívást tartalmaz a gyermekközösségbe felvett gyermekek életkor szerint esedékessé vált oltásainak ellenőrzésére, amelyhez képest az indokolása egyediesített a felperes gyermekére nézve, akiről az eljáró hatóság már tudta, hogy nincs beoltva. Az Eütv. 58. § (7) bekezdése rendelkezik a védőoltás elrendeléséről, eszerint, ha a védőoltás igénybevételére köteles személy e kötelezettségének írásbeli felszólításra sem tesz eleget, az egészségügyi államigazgatási szerv a védőoltást elrendeli. Az Eütv. 58. § (4) bekezdése értelmében azonban, ha a védőoltás alóli mentesítés iránt eljárás van folyamatban, az alatt - annak véglegessé vált döntésén történő befejezéséig - az adott védőoltás vonatkozásában az írásbeli felszólításnak és az adott védőoltás elrendelésének nincs helye. Ha pedig a védőoltást korábban már elrendelték, és ezen védőoltás vonatkozásában indult mentesítési eljárás, akkor a mentesítési eljárás véglegessé vált döntéssel történő befejezéséig a védőoltást elrendelő határozat sem hajtható végre. tanú 1 óvodavezető tanúvallomása alapján megállapítható, hogy az alperes célja a határozattal a felperesre történő nyomásgyakorlás volt annak érdekében, hogy beadassa az elmaradt védőoltást. Ilyen körülmények között pedig az alperes eljárása az Eütv. hivatkozott rendelkezéseinek megkerülésére irányult, az erre vonatkozó jogszabályi előírások betartása nélkül kívánta elérni a védőoltás pótlását. A határozat

ugyan nem tartalmaz konkrét utasítást a gyermek közösségből való kizárására erre vonatkozó jogszabályi lehetőség hiányában, ugyanakkor az alperesi határozat indokolásának a tartalma vezetett a gyermekorvos és az óvoda vezetőjének intézkedéseihez - függetlenül azok jogszerűségétől - végső soron pedig a védelembé vételi eljárás megindításához. A kifejtettekre tekintettel az alperes határozata kirívóan jogsértő.

A magánélet nyugalmát biztosító jog kapcsán a személyek magánéletével és családjával kapcsolatos önkényes, illetéktelen beavatkozások tilalmát kifejező személyiségi jogról van szó, amely beavatkozás általában akkor önkényes, ha az érintett akaratával, szándékával kifejezetten ellentétes, és azt gondosan mérlegelt körülmények sem indokolják. (BDT 2019. 4041.) A tágabb értelemben vett magánülethez való jog magában foglalja azt is, a jogosult szabadon dönthet arról, a szabadidejét mire használja fel (Kúria Pfv.IV.20.602/2017.5.). Az alperes határozatának ésszerű indoka nem volt, mivel már ismert volt, hogy a felperes gyermeke nincs beoltva, annak a célja a már kifejtettek szerint az Eütv. 58. § (7) bekezdésében írt eljárás megkerülése volt, minden alap nélkül indította intézkedésre az óvodavezetőt, ezáltal önkényesen avatkozott be a felperes magánéletébe, hiszen a felperesnek ezekkel az eljárásokkal kellett foglalkoznia, csökkentve a rekreációra, a családdal való együttlétre fordított időt.

Sérült emellett a felperes lelki egészséghez fűződő személyiségi joga is, mivel köztudomású, hogy a gyermek védelembé vételét érintő eljárás, valamint a gyermek közösségből való kizárása a szülő számára lelki, pszichés megterhelést jelent.

Nem állapítható meg ezzel szemben további személyiségi jog megsértése. A személyi szabadság és a magánlakás sérthetlenségéhez való jog megsértésének alapjául szolgáló magatartások nem az alperes eljárásában valósultak meg, ezért ezek állított sérelme akkor sem róható az alperes terhére a közvetlen oksági kapcsolat hiányában, ha a védelembé vételi eljárás megindítása nem teljesen független az alperes határozatától.

A határozat a felperesre nézve emberi mivoltában nem megalázó, azt nem kérdőjelezi meg, ezáltal az emberi méltósághoz való személyiségi jogot nem sérti.

A jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel (Ptk. 2:45. § (2) bekezdés). A határozat azt tartalmazza a mentesítési eljárásra való utalás nélkül, hogy a felperes gyermeke a 18 hónapos korban esedékes védőoltást nem kapta meg. Ez nem értelmezhető a felperesre vonatkozó tényállításként, következésképpen a végzés felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát nem sérti.

A felperes által megjelölt törvény előtti egyenlőség a személyiségi jogok védelme körében a Ptk. 2:43. § c) pontjában meghatározott hátrányos megkülönböztetés tilalmaként érvényesül. Az ezzel kapcsolatos részletszabályokat az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXXV. tv. (továbbiakban: Ebktv.) tartalmazza, amelynek 7. § (1) bekezdése szerint az egyenlő bánásmód követelményének megsértését jelenti - különösen a III. fejezetben meghatározottak szerint - a közvetlen hátrányos megkülönböztetés, a közvetett hátrányos megkülönböztetés, a zaklatás, jogellenes elkülönítés, a megtorlás, valamint az ezekre adott utasítás. E rendelkezésből következően az egyenlő bánásmód követelménye lényegében azt a kötelezettséget jelenti, hogy minden olyan magatartástól tartózkodni kell, amely bizonyos tulajdonságaik alapján egyes személyekkel vagy személyek egyes csoportjaival szemben közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetést, megtorlást, zaklatást, vagy jogellenes elkülönítést eredményez. A hátrányos megkülönböztetés minden esetben szükségszerűen feltételezi összehasonlítható csoportban lévő személyek meglétét. Az igényérvényesítés megalapozottságához azt szükséges alátámasztani, hogy az alperes más azonos helyzetben lévő személyekkel szemben eltérő magatartást tanúsít. Az Ebktv. 19. § (1) bekezdése szerint a jogsérelmet szenvedett félnek kell

valószínűsítése, hogy hátrány érte, és a jogsértéskor ténylegesen vagy a jogsértő feltételezése szerint rendelkezett a 8. §-ban meghatározott valamely védett tulajdonsággal. Az ilyen eljárásokban az alperes marasztalásához elengedhetetlen a konkrétan megnevezett védett tulajdonság és az állított hátrány közötti oksági kapcsolat valószínűsítése (EBH2010. 2272.). A felperes nem jelölt meg olyan védett tulajdonságot, amely miatt - álláspontja szerint - e személyiségi joga sérült. A felperesnek azt kellett volna valószínűsíteni, hogy a perbelivel azonos vagy hasonló eljárásokban résztvevő ügyfelekkel szemben a személyétől eltérően járt el az alperes. Ezért az alperes eljárásával a hátrányos megkülönböztetés tilalmát nem sértette.

A kifejtettek szerint a felperes magánélet nyugalmához és lelki egészségéhez fűződő személyiségi jogának sérelme megállapítható volt, melyre tekintettel a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés szerint a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges, a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetre gyakorolt hatására - tekintettel határozza meg. A sérelemdíj funkciója adott esetben kettős: kompenzációs szerepet tölt be a személyiségi jogsérelem tekintetében és emellett magánjogi büntetésnek is tekinthető a hasonló jogsértések megelőzésének céljából. A fenti szempontokat figyelembe véve 200 000 Ft összegű sérelemdíj áll arányban a jogsértéssel. Az összecszerűség tekintetében az ítéletábra értékelte egyfelől, hogy az alperes felróhatósága súlyos fokú, hiszen jogszabály, az Eütv. 58. § (7) bekezdése szerinti eljárás megkerülésével kívánta elérni a védőoltás beadatását, másfelől az alperes eljárása csak részoki összefüggésben volt azzal, hogy a gyermeket az óvodából ki kívánták zárni, illetve a védelembé helyezési eljárás indításával, továbbá, hogy ez utóbbi eljárás rövid időn belül megszüntetésre került.

Alaptalan ugyanakkor a felperesnek az elégtételadásra irányuló keresete. Az elégtételadás a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja alapján a személyiségi jog megsértésének objektív jogkövetkezménye, amely az eset körülményeihez képest követelhető, akkor van helye, ha az alkalmas a jogsértéssel okozott hátrány következményeinek csökkentéséhez. A jelen esetben azonban erre az elégtételadás igényelt módja nem alkalmas egyrészt a megsértett személyiségi jogok jellegére tekintettel, másrészt azért, mert a felperes gyermeke már nem az óvodába jár, és a jogsértés óta hosszabb idő telt el.

A felperes fellebbezésének részbeni eredményessége következtében a felek pervesztességének-pernyertességének az aránya változott, a felperes pernyertessége 40 %-osnak tekinthető: keresete az igényeltekhez képest egy alperesi eljárási cselekmény, két személyiségi jog megsértése és 200 000 Ft összegű sérelemdíj tekintetében bizonyult alaposnak. Ennek megfelelően az alperes a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján ilyen arányban köteles viselni a felperes felszámított és igazolt elsőfokú perköltségét, amellyel szemben az alperest a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján megállapított jogtanácsosi munkadíj illeti meg a pernyertessége arányához igazodóan. A két összeg különbözete alapján a felperes 12 200 Ft összegű perköltséget köteles az alperesnek megfizetni.

Az eljárásra irányadó tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett 30 000 Ft illetékből a fenti pernyertességi-pervesztességi arányhoz igazodóan a felperes 18 000 Ft megfizetésére köteles az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (továbbiakban: Itv.) 74. § (3) bekezdése értelmében megfelelően alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet (továbbiakban: Kmr.) 13. § (2) bekezdése alapján, míg 18 000 Ft illetéket az alperest megillető személyes illetékmentességre tekintettel a Kmr. 14. §-a alapján az állam visel.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta.

A másodfokú eljárásban a felek pernyertességének-pervesztességének aránya a fentiek szerinti, ezért az ítéletábra a felperest kötelezte a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az alperes jogi képviselőjével felmerült a 32/2203. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján megállapított jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

A feljegyzett másodfokú eljárási illetékből a pernyertesség-pervesztesség arányában a felperes 24 000 Ft megfizetésére köteles a Kmr. 13. § (2) bekezdése alapján, míg az alperest megillető személyes illetékmentesség folytán a 16 000Ft-ot a Kmr. 14. §-a alapján az állam visel.

S z e g e d, 2019. október 16.

Zanóczné dr. Ocskó Erzsébet sk.. Tolna András sk.
a tanács elnöke előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró